

1/2019

myslivost

časopis o myslivosti

měsíčník Českomoravské myslivecké jednoty
pro myslivce, kynology, střelce a přátele přírody s tradicí vydávání již od roku 1923

Kozlice Akkar 812 Churchill

Poprvé jsem se s brokovnicemi Akkar setkal v roce 2009, kdy jsem popisoval brokovou kozlici Churchill. Tehdy to pro mě bylo docela překvapení, na Akkaru jsem si poprvé uvědomil, jak velký skok kupředu udělalo Turecko jako výrobce zbraní.

Současně jsem si uvědomil, jak rychle je možné postavit továrnu, která bude produkovat velmi slušně vyrobené zbraně. Firma Akkar vznikla teprve v roce 1989, doslova na zelené louce, vznik financovali američtí investoři. Moderní stavba spolu s masivním použitím číslicově řízených obráběcích strojů daly nové firmě do vínku schopnost přesné opakované výroby, což v té době nebylo tak úplně běžné.

Původní brokové kozlice byly označovány prostým Akkar O/U Churchill a byly v ráži 20 a 12, později dostaly i numerické označení model 206. Jednalo se o kozlici sice do jisté míry koncepčně inspirovanou „browningovou“ B25 Superposé – matkou moderních brokových kozlic, ale z hlediska konkrétních řešení byla směsicí nejrůznějších prvků.

Přibližně v roce 1992 začala firma Akkar vyrábět i samonabíjecí brokovnice Altay a brokovnice „pumpy“ pod názvem Karatay.

V roce 2014 jsem se setkal poprvé s brokovým trojákem a dvojkou od Akkaru. Tyto zbraně již měly své číselné označení hned od počátku, troják je „třístovková“ a dvojkou „pětistovková“ řada.

Churchilly se nabízejí ve dvou hlavních provedeních – sportov-

ním, které má komory dlouhé 70 mm, a v loveckém v ráži 12x76. Ať si zvolíte jedno nebo druhé, hlavně jsou tormentovány pro použití ocelových broků.

Základní provedení má hlavně dlouhé 28“, tj. 71 cm, ale existují i hlavní svazky 66 cm nebo 76 cm dlouhé. Hlavní objímka (monoblok) je na bočních plochách jemně kroužkovaná, což přispívá k hladkému chodu a dlouhé životnosti.

Všechny hlavně jsou vybaveny výměnnými zadržovacími (choky), buď plně zapuštěnými, nebo přesahujícími ústí hlavně.

Hlavně jsou nahore osazeny ventilova-

nou lištou, krycí lišta mezi hlavními je u sportovní verze z důvodu lepšího chlazení svazky také ventilovaná. Horní lišta zbraně je ve všech případech jemně zdrsněná (tzv. gilošovaná) křížovou rytinou, aby se zabránilo nežádoucím odleskům světla při míření. Muška je ze světlovodného vlákna.

Sportovní zbraně mají kromě mušky na konci hlavně ještě pomocnou mušku uprostřed. Sportovní svazky mají lištu širokou 10 mm, lovecké 7 mm. Na trvanlivosti zbraně se příznivě podílí tvrdochromování vývrtu.

Akkary 812 mají americkou pažbu s pistolovou rukojetí. Předpažbí je v příčném průřezu obdélníkové, s výrazným úchopovým prosazením, které začíná v horní části předpažbí a směrem dolů se výrazně snižuje.

Všechny zbraně mají jednoduchou, opotřebením odolnou botku z tvrzené pryže nebo jí podobného plastu. Pažbení je z kvalitního tureckého ořechu s olejovou povrchovou úpravou.

Puška se nabízí výhradně jako jednospuště, jazýček spouště je z důvodu ochrany povrchu před agresivními účinky potu zlacen. Závěr se ovládá pomocí temenní kličky, která je buď prolamovaná, nebo (u matně černých modelů) plná.

Rozborka zbraně je jednoduchá. Stiskem západky na předku předpažbí (tzv. Churchillova západka podle stejnojmenného anglického puškaře) uvolníme předpažbí a vyklopením ho sejmem ze zbraně. Sklopíme hlavně a zkontrolujeme nábojové komory. Směrem vzhůru a vzad vyklesáme hlavně z baskule. Tím je rozborka ukončena. Sborka probíhá identicky, jen v opačném pořadí.

Pokud vezmete zbraň do ruky a začnete ji zkoumat, udělá vám radost. Dřevo je s kovem velmi čistě slícováno a celkové zpracování je čisté a kvalitní. Pohledové plochy jsou svojí kvalitou porovnatelné se zbraněmi velkých

značek (však ona také nejedna velká firma v Turecku „svoje“ zbraně vyrábí) a obecně mi připadají lepší, než jaké bych u zbraně této cenové relace očekával.

Povrchová úprava je čistá, precizní. Matně černěné hlavně jsou opravdu černé jako bezměsíčná půlnoc, plocha je barevně jednolitá, bez šmouh nebo výkvětů pájecích solí. V leskle černěných hlavních se vidíte jako v zrcadle.

Baskule se dodává buď leskle nebo matně černěná, nebo bílá nebo s povrchem Oxycap – chemicky vytvořeným matně černým povrchem. Kvalitní je i pololesklá povrchová úprava dřeva.

Sejmutím pažby jsem obnažil bicí a spoušťový mechanismus. I ten je kvalitně slícovaný, ačkoliv vypracování nefunkčních ploch není tak perfektní jako u ploch pohledových. Na mechanismu je znát rukopis konstruktéra, je v něm cosi, co znám ze své dvojky Akkar. Například setrvačný přepínač spouště je možná i mezi oběma zbraněmi zaměnitelný, tvar temenní kličky a některé tvarotvorné prvky se také objevují jak u řady 300, tak 500 a 800.

Kozlice Akkar 812 na první pohmat působí příjemným dojmem. Měl jsem možnost si vyzkoušet jak sportovní, tak lovecké provedení, obojí s hlavními 71 cm. Chod nové zbraně je vždycky trochu tužší, zbraň se musí zaběhnout.

U obou zbraní byl chod hladký, temenní klička se pohybovala jako sice po tuhém, ale přece jenom másle. Odpor spouště jsem během krátkého vyzkoušení zbraně neměl možnost změřit, ale nejevil se mi jako nějak nepřiměřený. Potěšil mě ale její krátký krok, který se u jednospušťových zbraní výrazně podílí na možnosti rychlého opakování výstřelu. Mrtvý krok spouště mi sice připadal až příliš lehký, ale na to si člověk zvykne.

Také pojistka a přepínač pořadí hlavní měly poměrně značný odpor. Nic z toho ale nepatřilo do skupiny nežádoucích nebo dokonce nepřijatelných jevů u nové zbraně.

U loveckých hlavních se používají zahrđlovací vložky („čoky“), které nevyčnívají prakticky přes ústí hlavní. K jejich dotahování a povolování instalovaných vložek se používá klíč s čelními ozuby. Sportovní verze měla zahrđlení vyčnívající před ústí. Pokud by někomu nevyhovovala zahrđlení dodávaná standardně se zbraní, není problém dokoupit podle vlastního výběru a potřeby – rozměry jsou standardizované a výrobci je dost a dost.

U brokovnice platí pořekadlo, že hlaveň střílí, ale pažba trefuje. Základní pažba brokovnic Akkar je mi trochu delší, ale to je dobře – zkracovat se dá vždycky. V zásadě jsem neměl problém se zbraní se srovnat. I přes lehce delší pažbu jsem s potěšením kvitoval, že i se svými kratšími prsty jsem snadno dosáhl na spoušť. ▶

Závěry Akkar 812 otevřené. Boky hlavňové objímky jsou kroužkované. Všimněte si, že provedení v matně černém povrchu Oxycap má temenní kličku s plným hmatníkem, zatímco bílá klička je prolomená.

Akkar 812 se svým tvarováním hlásí i ke dvojčím a trojčím Akkar 312 a 512. Lučíc spouště je dostatečně prostorný i pro střelbu v zimních rukavicích. Levá líc temenní kličky matného loveckého provedení má mírné zdrsnění.

Pohled střelce přes rameno. Sportovní svazky mají pomocnou mušku uprostřed délky lišty, vepředu je vidět odlétající zátky a ještě o kus dál i oranžový holub. Pokud se pamatují, byl to zásah.

čalo docela uspokojivě dařit. Výměna zahrdení byla i po asi šedesáti výstřelech snadná, ačkoliv jsem neměl pocit, že by zvýšení krytí mělo na mé výsledky nějak dramatický vliv. Otázku zahrdení ale obecně neřeším, se zbraní dodávaná sada by měla vyhovět každému.

Zkoušel jsem také laborovat s pořadím hlavně, nejsem ale takový střelec, abych mohl prokazatelně říci, že jsem lepší první hlavní horní nebo dolní. Nakonec se mi jako příjemnější a snad i o trochu rychlejší, jevílo pořadí napřed spodní, pak horní. To je údajně i většinový názor, ale ani zdaleka netvrdím, že se jedná o univerzální pravdu.

V průběhu střelecké zkoušky se k nám přidala mladá dvojice, mladík podle svých slov začíná sportovně střílet a slečna pod jeho vedením také s brokovou střelbou právě začala koketovat. Vyzkoušeli si Akkar na trapu, s pažbou založenou do ramene. Akkar zvládla docela uspokojivě i slečna. Mladík se ukázal být střelcem sice možná začínajícím, ale celkově lepším než já. Celkem jsme všichni dohromady vystříleli kolem 200 ran. Během celého střeleckého odpoledne nedošlo k žádné závadě na zbraní, zápalky byly napichovány přesně uprostřed, vyhazování bylo razantní a jisté.

Dovolte mi na závěr shrnout dojmy z brokovic Akkar 812 Churchill. Mnou zhlédnuté a testované zbraně mi potvrdily názor, že Akkar umí udělat opravdu solidní brokovnici. Kvalitní zpracování a vynikající povrchová úprava by jistě neudělaly hanbu ani zbraním vyšší cenové kategorie.

Otázku délky pažby bych neřešil. Je to individuální záležitost, delší je podle mě lepší než kratší (dá se zkrátit) a u sportovní zbraně bych stejně asi uvažoval o instalaci nějaké pryžové, zpětný ráz tlumící, botky.

Akkar možná postrádá některé rafinované detaily (například podélně posuvný jazýček spouště), ale přesto se mi jako celek jeví Akkar 812 jako spolehlivá a odolná zbraň, která dovede udělat spoustu práce na střílnici i v poli. Přitom je za dobrou cenu. Současně to není žádná „traktorka“ a klidně si ji můžete vzít i na hon, který je tak trochu společenská událost.

Podobně jako stará 206, i model 812 je zajímavou volbou pro začínajícího sportovního střelce. Tvrdochromem chráněné hlavně hned tak nevystřílíte a za rozdíl ceny mezi Akkarem a nějakou „panskou značkou“ si můžete nechat pažbu upravit na míru a ještě vám zbude docela dost peněz na náboje.

Pokud hledáte zbraň do honitěb s drobnou zvěří nebo na vodní pernatou, opět je 812 Churchill zajímavou volbou, kromě chromovaného vývrtu i pro výměnná zahrdení.

Akkary sice nemají v základu poutka na řemen, ale ta se dají snadno dokoupit. Akkary jsou dodávány v prostém, ale plně funkčním plastovém kufru.

Akkar je prostě dobrá kozlice, s moderním designem za hodně dobrou cenu. Pokud chcete dobrou pracovní kozlici nebo něco, s čím můžete začít pronikat do tajů sportovní brokové střelby, pak se nad toutle „turkyní“ zamyslete.

Ing. Martin HELEBRANT

Za spolupráci při přípravě tohoto článku a umožnění vyzkoušení zbraně děkuji M. Sentivánimu z olomoucké firmy ADDA – zbraně, která tyto zbraně do ČR dováží.

prabos

Česká bota
pro českého
myšlivce

S80657
Vagabund
Ankle

S10453
Fox GTX

S80658
Vagabund
High

S10527
Karib

www.prabos.cz